

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotee.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.2. Alia quædam his affinia ex Joanne Thaulero deprompta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](#)

*Pars III. Interior animæ occupatio
effabilem humilitatem tuam, ut eandem virtutem mibi largi
digneris; quò, per gratiam tuam, in cunctis deinceps sim et
humilis; atque in omni vita, & maximè in hora mortuæ, si mihi
bi certum in his sacris vulneribus refugium.*

Et simili porrò precandi formâ uteris ad reliqua dictorum Christi membrorum, puta ad caput, agendo gratias Iesu sapientissimo, & petendo veram sapientiam: ad dulcissimum cor Domini Iesu, gratias agendo Iesu amantissimo, & projiciendo cor tuum in cor ejus, & petendo veram charitatem. Et ita de reliquis.

§. 2.

*Alia quedam his affinia, ex Ioanne Thaulero
deprormpta.*

Joannes Thaulerus in epistolis suis duo quedam suggesta exercitia, ad propositos usus pertinentia.

Primum in epistola 26. ubi sic ferè loquitur:

Anima D^EUM amans, eundem in illius vulneribus contemplari & osculari debet. Hæc enim Salvatoris nostrí vulnera plus pulchritudinis, lætitiae, claritatis toti conferunt cœlesti curiæ, quam omnia alia, quæ in vita perenni, exceptâ Divinitate, habentur.

Primo igitur pius asceta magno cum desiderio osculari debet caput Iesu Christi. Per hoc quippe quandam accipit nobilitatem, & paternam hæreditatem cum Christo possidere dignus efficitur. Secundò, vulnus cordis contemplabitur & exosculari debet. Unde illi in divino amore, cunctis virtutibus fervidus profectus datur. Tertiò, vulnus dextræ manus. Inde ipsi redemptio, libertas, & gratia Dei praestatur abundè. Quartò, vulnus manus sinistræ. Indescutum & protectionem adversus tentationes quaslibet reputat. Quintò, vulnus dextri pedis. Inde robur & virtutem cuncta pro Dei amore libenter perferendi suscipit. Sexto

deni-

denique , vulnus pedis sinistri. Inde illi à Dō delectatio & affectus ad omnia studia spiritualia , cunctaq; virtutis opera præstatur .

Alterum in epistola 28. quod ipse appellat : *Exercitium per quinque vulnera Christi in ejus divinitatem transfundit*. Nam cùm compertum sit, per sacram Christi Humanitatem nobis ad ipsius Divinitatem transfundum esse : ita commentatur pius hic Doctor , quasi in Christi vulneribus , totidem nobis viæ & tanquam semitæ aperiæ sint , quibus non difficulter in ipsam Divinitatem penetretur .

Itaque prima via , inquit , per vulnus sinistri pedis , est stibunda nostræ sensualitatis , naturæ , ac inordinatae naturalis delectationis mortificatio . Secunda , per vulnus dextri pedis , est fortis ac vehemens in D̄sum penetratio , per omnia adversa , cum perseveranti gratiarum actione , & laude superessentialis doni , quod D̄us est . Tertia , per vulnus sinistre manus , est actuum virtutum omnium exercitatio , in obedientia humili , & integrâ sui ipsius sub D̄um subjectione , in interna paupertate & inopiâ spiritus , & perfectâ sui resignatione in tempore & æternitate . Quarta , per vulnus manus dextræ , est abstracta , nuda , simplex , & expedita spiritus paupertas , omnis (ut ait) imaginis seu formæ expers , cum amore essentiali , in purissimam divinæ simplicitatis nuditatem . Quinta , per vulnus cordis , est cum igaitis desiderijs & excitationibus , per amorem actualem se consumere , & in amore essentiali liquefcere , & per fruitionem sine medio in caliginosum divinæ unitatis silentium sese immergere . Quibus quidem postremis ex mystica Theologia petitis , speciale illum & paucis concessum ad umbrat , mysticæ (ut vocant) unionis complexū , quo mens hominis simplici intuitu , & nullo intercurrente phantasma , divinam essentiam attingit , eidēmq; quodam puri & quieti amoris contactu intimè & ineffabiliter adhærescit .

Qui

Qui quoniam (ut principio dixi) non tam ullius humanae industriae fructus est, quam extraordinarium divini favoris privilegium; nostræ hic erunt partes, primis illis vijs, o m nimodæ nostri abnegationi videlicet, fortis hilaris; de versorum patientia, perfectæ sub divinis nutibus voluntatis nostræ subjectioni, aliarumq; potius solidarum virtutum, actibus insisterem, quam de singularibus illis atq; extraordinarijs Dei muneribus laborare.

Cæterum simili aliquâ ratione, ex Thauleri sensu, biers asceta, per cœlestes (ut ait) radiantum vulnerum portu, toto corde in D E Il M nitetur, contendet, ac penetrabit. Et démq; exercitij ratio (uti & illius quod ex Nicolao Elchis proposuimus) non transeunti tantum aut defunctione Crucifixi vulnerum salutatione osculatione serviet, sed & qm ea quæ in recessu continet, ad usus suos evolvere atq; explorare noverit, variam quoque materiam etiam operibus commentationi suppeditabit.

Demum alia quædam hujusmodi depromi possent Pharetra divini amoris Joannis Lansbergij Carthusiani; u nominatim ex lib: 1. parte 5. & lib: 2. parte itidem 5. ubi nonnulla habentur exercitia similia ad quinque vulnera Christi, tum varia præsertim ad dulcissimum corpus afflictiones. Verum quæ produximus, ad aliquam eorum qui hæc desiderant, informationem sufficiunt: & nos presentis occupationis, in actibus virtutum Theologicarum, consistentis, finem respectamus, si prius actus affectu nonnullos, qui vel amoris adversus Crucifixum signaverint effectus sint, vel si aliquâ aliâ ratione subneci, extremis hinc capitibus, ad quoddam tractationis complementum, subjunixerimus.

CAPIT